

¹For as touching the ministering to the saints, it is superfluous for me to write to you:²For I know the forwardness of your mind, for which I boast of you to them of Macedonia, that Achaia was ready a year ago; and your zeal hath provoked very many.³Yet have I sent the brethren, lest our boasting of you should be in vain in this behalf; that, as I said, ye may be ready:⁴Lest haply if they of Macedonia come with me, and find you unprepared, we (that we say not, ye) should be ashamed in this same confident boasting.⁵Therefore I thought it necessary to exhort the brethren, that they would go before unto you, and make up beforehand your bounty, whereof ye had notice before, that the same might be ready, as a matter of bounty, and not as of covetousness.⁶But this I say, He which soweth sparingly shall reap also sparingly; and he which soweth bountifully shall reap also bountifully.⁷Every man according as he purposeth in his heart, so let him give; not grudgingly, or of necessity: for God loveth a cheerful giver.⁸And God is able to make all grace abound toward you; that ye, always having all sufficiency in all things, may abound to every good work:⁹(As it is written, He hath dispersed abroad; he hath given to the poor: his righteousness remaineth for ever.¹⁰Now he that ministereth seed to the sower both minister bread for your food, and multiply your seed sown, and increase the fruits of your righteousness;) ¹¹Being enriched in every thing to all bountifulness, which causeth through us thanksgiving to God.¹²For the administration of this service

¹زیرا که در خصوص این خدمت مقدّسین، زیادتى مى‌باشد که به شما بنویسم.²چونکه دلگرمی شما را مى‌دانم که درباره آن بجهت شما به اهل مقدونیه فخر مى‌کنم که از سال گذشته اهل آخائیه مستعدّ شده‌اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض نموده است.³اما برادران را فرستادم که مبدا فخر ما درباره شما در این خصوص باطل شود تا چنانکه گفته‌ام، مستعدّ شوید.⁴مبدا اگر اهل مقدونیه با من آیند و شما را نامستعدّ یابند، نمی‌گویم شما بلکه ما از این اعتمادی که به آن فخر کردیم، خجل شویم.⁵پس لازم دانستم که برادران را نصیحت کنم تا قبل از ما نزد شما آیند و برکت موعود شما را مهیا سازند تا حاضر باشد، از راه برکت نه از راه طمع.

خدا بخشنده خوش را دوست مى‌دارد

⁶اما خلاصه این است، هرکه با بخیلی کارد، با بخیلی هم درو کند و هرکه با برکت کارد، با برکت نیز درو کند.⁷اما هرکس بطوری که در دل خود اراده نموده است بکند، نه به حزن و اضطراب، زیرا خدا بخشنده خوش را دوست مى‌دارد.⁸ولی خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید تا همیشه در هر امری کفایت کامل داشته، برای هر عمل نیکو افزوده شوید.⁹چنانکه مکتوب است که پاشید و به فقرا داد و عدالتش تا به ابد باقی می‌ماند.¹⁰اما او که برای برزگر بذر و برای خورنده نان را آماده می‌کند، بذر شما را آماده کرده، خواهد افزود و ثمرات عدالت شما را مزیدخواهد کرد،¹¹تا آنکه در هرچیز دولتمند شده، کمال سخاوت را بنمایید که آن منشأ شکر خدا به وسیله ما می‌باشد.¹²زیرا که بجا آوردن این خدمت، نه فقط حاجات مقدّسین را رفع می‌کند، بلکه سپاس خدا را نیز بسیار می‌افزاید.¹³و از دلیل این خدمت، خدا را تمجید می‌کنند به سبب اطاعت شما در اعتراف انجیل مسیح و سخاوت بخشش شما برای ایشان و همگان.¹⁴و ایشان به سبب افزونی فیض خدایی که بر شماست، در دعای خود مشتاق شما می‌باشند.¹⁵خدا را برای عطای ما لاکلام او شکر باد.

not only supplieth the want of the saints,
but is abundant also by many
thanksgivings unto God;¹³ Whiles by the
experiment of this ministration they glorify
God for your professed subjection into the
gospel of Christ, and for your liberal
distribution unto them, and unto all
men;¹⁴ And by their prayer for you, which
long after you for the exceeding grace of
God in you.¹⁵ Thanks be unto God for his
unspeakable gift.